

Cassatieberoep van Arubaanse nv tegen dividendbelasting ongegrond

NLF 2026/1209

HR 19 juni 2026, 23/04888, ECLI:NL:HR:2026:956

Belastingtijdvak 2017

TOON BRON

SAMENVATTING

X (nv; belanghebbende) is opgericht naar Arubaans recht en gevestigd in Aruba. Zij exploiteert daar onder meer een schoonheidssalon, een sauna en een massagefaciliteit en zij handelt in massagebehoefden.

Al haar aandelen zijn in handen van A (LLC), opgericht naar Amerikaans recht en gevestigd in de VS. Op 31 augustus 2017 heeft X dividend ad Afl 890.000 uitgekeerd aan A, waarop zij 10% dividendbelasting heeft ingehouden en afgedragen.

In geschil is of die dividendbelasting terecht is geheven. Voor het Gerecht in eerste aanleg (Aruba) (hierna: het Gerecht) beriep X zich op de non-discriminatiebepaling in artikel XI, lid 1, van het Verdrag van vriendschap, handel en scheepvaart van 27 maart 1956 tussen Nederland en de VS (hierna: het Vriendschapsverdrag).

Het Gerecht heeft het beroep verworpen omdat A zich zijns inziens niet bezighoudt met handel of een ander op winst gericht streven binnen Aruba.

A geniet slechts passief dividend uit aandelenbezit en artikel XI, lid 1, Vriendschapsverdrag ziet niet op dergelijke passieve inkomsten, aldus het Gerecht. In hoger beroep voor het Gemeenschappelijke Hof van Justitie (hierna: GHvJ) heeft X zich primair op artikel XI, lid 1 en subsidiair op artikel XI, lid 2, Vriendschapsverdrag beroepen.

Het GHvJ heeft het hoger beroep ongegrond verklaard. Artikel XI, lid 1 ziet volgens het GHvJ ook op de dividenduitkeringen van X maar leidt niet tot teruggaaf. Het subsidiaire beroep op artikel XI, lid 2 heeft het GHvJ afgewezen, omdat die bepaling niet rechtstreeks werkt.

X heeft met twee middelen cassatieberoep ingesteld,

maar de Hoge Raad verklaart dit ongegrond. Het oordeel van het GHvJ is juist.

Conform Conclusie A-G Wattel [NLF 2024/1889, met noot van Rekwest].

NOOT

Inleiding

Op 19 juni 2026 wees de Hoge Raad een arrest dat een definitief einde maakt aan de onzekerheid over de reikwijdte van het Vriendschapsverdrag tussen het Koninkrijk der Nederlanden en de Verenigde Staten (1956) in de Arubaanse fiscale context. In deze zaak, die draaide om een Arubaanse nv die dividend uitkeerde aan haar Amerikaanse moedermaatschappij (LLC), stond de vraag centraal of de inhouding van 10% dividendbelasting in strijd was met de non-discriminatiebepalingen uit het Vriendschapsverdrag.

Zakelijke activiteiten LLC in Aruba?

Hoewel belanghebbende in cassatie twee middelen aanvoerde, ligt wat mij betreft de kern van de uitspraak bij middel 1. Dit middel richtte zich op de interpretatie van artikel XI, lid 1, Vriendschapsverdrag. Belanghebbende betoogde dat de Amerikaanse LLC voor de belastingheffing vergeleken moest worden met een in Aruba gevestigde moedermaatschappij, waarvoor onder de deelnemingsvrijstelling een nultarief geldt. Echter, om überhaupt aan dit vergelijkingsvraagstuk toe te komen, moet eerst worden vastgesteld of de LLC binnen de werkingsfeer van die verdragsbepaling valt. De Hoge Raad oordeelt nu van niet. Artikel XI, lid 1, Vriendschapsverdrag is niet van toepassing op de LLC, omdat vereist is dat LLC zich 'binnen het grondgebied van de andere Partij bezighoudt met handel of een ander op winst gericht streven'. Toch was dat niet van meet af aan duidelijk. Het GHvJ had namelijk eerder geoordeeld dat de LLC wél hieraan voldeed, omdat zij actief het marktbeleid van haar Arubaanse dochter bepaalde. De dividenduitkering was volgens het GHvJ een beloning voor de zakelijke activiteit. De Hoge Raad volgt deze ruime interpretatie niet. Voor de toepassing van artikel XI, lid 1, Vriendschapsverdrag kan het enkel bepalen van het marktbeleid vanuit de VS niet worden aangemerkt als een eigen ondernemingsactiviteit die plaatsvindt *binnen* het grondgebied van Aruba. Dus faalt middel 1, hetgeen voor belanghebbende een teleurstellende uitkomst is.

Ook middel 2, het beroep op de rechtstreekse werking van artikel XI, lid 2, Vriendschapsverdrag is door de Hoge Raad verworpen. De Hoge Raad volgt hierin de conclusie van A-G Wattel, die meende dat deze bepaling een intentieverklaring is die hoogstens een inspanningsverplichting ('zal er naar streven') bevat en geen onvoorwaardelijk recht schept.

Slot

Met dit arrest is nu duidelijk geworden dat Amerikaanse moedermaatschappijen die slechts vanuit het buitenland het beleid van hun Arubaanse dochtermaatschappijen bepalen, geen beroep kunnen doen op de non-discriminatiebepaling van artikel XI, lid 1, Vriendschapsverdrag, als zij zelf geen actieve onderneming drijven op Arubaans grondgebied. Dat belanghebbende het tot dan toe voor fiscale doeleinden nagenoeg ongebruikte Vriendschapsverdrag van stal had gehaald om de Arubaanse dividendbelasting aan te vechten, was gedurfd. In mijn eerdere annotaties in NLF 2024/152 en NLF 2024/1889 achtte ik het betoog van belanghebbende bij voorbaat niet kansloos. Het laatste woord is nu gesproken.

Germaine Rekwest

University of Curaçao